

Høgskolestyret
Høgskolen i Sør-Trøndelag
her

HØGSKOLESTYRETS VEDTAK I SAK HS-036/2006 - ANMODNING OM AT HØGSKOLESTYRET VURDERER SAKEN EN GANG TIL

Med dette vil Avdeling for lærer – og tolkeutdanning anmode Høgskolestyret om å vurdere saken NTNU 2020/HiST 2020 på nytt, som en konsekvens av NTNU-styrets vedtak i sitt møte 10. mai d.å. En uke før NTNU-styrets møte fattet som kjent Høgskolestyret dette vedtaket (HS-sak 036/2006):

- 1) HiST viderefører samarbeidet med NTNU i NTNU 2020/HiST 2020 med sikte på å få realisert encampusalternativet. Styret vil ta endelig stilling til eventuell igangsetting av prosjektet og valg av utbyggingsalternativ når industriell samarbeidspart, lokaliseringsalternativ og økonomi er bedre avklart.
- 2) Dersom NTNU velger tocampusløsningen, bes høgskoleledelsen arbeide videre med å få klarlagt om en samlet utbygging for HiST med utgangspunkt i de lokaliseringsalternativ som er beskrevet i 2020-rapporten, er realiserbar. Som del av dette arbeidet må det foretas en vurdering av om det er hensiktsmessig å videreføre prosjektet i partnerskap med NTNU, eller om det skal videreføres som et rent HiST-prosjekt

NTNU-vedtaket 10. mai innebærer at encampusalternativet i praksis kan skrinlegges. Derfor må HiST vende seg mot andre hovedspor for sitt videre arbeid. Da vil det etter vår oppfatning være riktig og viktig å samle opp og klarstille alle relevante argumentasjonsrekker. Og derfor oppfordrer vi Høgskolestyret om å vurdere spørsmålet en gang til.

HiST sine lokaliseringsvedtak bygger på forutsetningene 1) samlet utbygging for høgskolen, 2) sentrumsnær beliggenhet, og 3) nærhet til samarbeidspartnere som St. Olavs Hospital og NTNU. Dette er klare kriterier som har vært gjentatt i ulike vedtak. I sin tid støttet også vår avdeling dette grunnlaget.

Samtidig må vi peke på den markante utviklingsperioden som norsk høgre utdanning har gjennomgått det siste tiåret. Nettverk er utviklet, andre har forvitret, eller har ikke utviklet seg i en grad som myndighetene antok, og som blant annet lå til grunn for den såkalte Høgskolereformen i 1994. Disse utviklingstrekkene gir direkte nedslag i høgskolens lokaliseringsdiskusjon.

I. Høgskolereformens mål ikke oppnådd

Målene med høgskolereformen var bedre faglig samarbeid på tvers av sammenslåtte læresteder, sterkere utdanningskulturer, og større studiemuligheter for studentene på tvers av gamle institusjonsgrenser. Erfaring viser – og forskningen bekrefter - at disse målene er i liten grad oppfylt. Motkreftene var nasjonale fagstandarder og dels også ulike fagkulturer i de fusjonerte organisasjonene. De nasjonale fagstandardene og påbygningsproblematikk til høgre grad drev økonomi- og ingeniørutdanning til å tenke faglig vertikalt, og ikke tverrfaglig samarbeid innen de fusjonerte lærestedene. Allmennlærerutdanningen var permanent utsatt for endringer fra Stortingets side, og krav om fagdidaktisk innretning minimaliserte mulighet til innpassing av fag fra andre utdanninger. Helse- og sosialfagene representerer motsatt tendens. Samme organisatoriske paraply og felles utfordringer i nasjonale rammeplaner bidro til et nærmere samarbeid mellom helse- og sosialfagene.

I HiST har TØH soknet til distriktshøgskole-tradisjonen, med klar fagdisiplinær identifikasjon. Helse- og ingeniørutdanninger har tilhørt en utpreget profesjonstradisjon. Allmennlærerutdanning har på sin side hatt brytning mellom profesjons- og disiplinperspektivet. Det sier seg selv at slike indre

institusjonelle spenninger utfordrer ledelse og styring ut fra overordnede felles mål for institusjonen, som for eks. samlokaliseringsstrategi.

II. Lokaliseringskriterier

På den tida høgskolereformen ble forberedt og vedtatt var norsk høgre utdanning en binær sektor, med klart skille mellom universiteter og høgskoler. Men de senere årene har sektoren gjennomgått en sterk konvergeringsprosess. Ett resultat av denne utviklingen er etablering av nye universiteter, et annet er intensivt samarbeid på tvers av institusjonsgrenser.

Avdelingene og programmene ved HiST har ulike relasjoner til NTNU (jfr. Omdalutvalget 2005). Men i sum synes forbindelsene å vokse i styrke og i omfang. Samarbeidsarenaene vil ha slitestyrke i et langt tidsperspektiv. Når en skal vurdere fysisk lokalisering i et langsiktig snitt, bør følgelig de faglige samarbeidslinjene institusjonen har internt og eksternt ikke bare veie tungt. De bør veie tyngst, sammen med hensynet til framtidens studiesøkere og studenter.

Institusjonsstrukturene synes derimot ikke å være garantert en stabil status, verken i Norge eller i andre land. Læresteder endrer navn og posisjon, fusjonsbølger hjemsøker de fleste land. Høgskolen i Sør-Trøndelag ble slått sammen av 8 tidligere statlige høgskoler i Trondheim i 1994 etter Stortingets beslutning. Kanskje består HiST i en eller annen form om 20 eller 100 år. Men skal en HiST-lokalisering ta mest hensyn til dagens institusjonelle drakt? Eller skal høgskolen tegnes inn geografisk ut fra faglige relasjoner som entydig peker framover? Vi mener det siste, og vi har gode eksempler på at høgskolen har prioritert tverrinstitusjonelt faglig samarbeid framfor felles gateadresse tidligere, jfr. teknisk-medisinske fag (St.Olav/Medisinsk-teknisk senter) og sykepeie (Øya sykehjem).

Det er nettopp denne type prioritetsønsker som ligger til grunn for vår avdelings høringsuttalelse i HS-sak 036/2006. En kunne gjerne ønsket at lærerutdanningen ved HiST som allmennlærerutdanninger for øvrig hadde samarbeidet med andre profesjonsområder og andre fag enn sine egne. Men dette er nå engang ikke forhold som preger utviklingsretningen verken i Norge eller i EU-området. Det finnes derimot meget sterke globale trekk som peker mot nødvendigheten av å utvikle nye modeller for lærerutdanningene også i Norge. Da vil tett samarbeid mellom lærerutdanningen ved HiST og kompletterende miljøer ved NTNU være av vesentlig betydning, for å styrke Trondheims posisjon som lærerutdanningsby. NTNU er kanskje landets største lærerutdanningsuniversitet. Her foregår det spennende utviklingsprosjekter knyttet til mastergrader, profesjonsretting, utviklingsprosjekter mv. Samlokalisering vil være ett viktig redskap for å konsolidere lærerutdanningene i Trondheim, primært for at studentene kan få et bredt tilbud på felles campus. Denne utviklingen har vi gjort nærmere rede for i vår høringsuttalelse.

III. Summa summarum: Et forslag

Etter vår mening bør vi nå vurdere høgskolens samlokaliseringskriterier i lys av a) utviklingen av høgre utdanning og b) faglige nærhetsbehov innen HiST internt og vis á vis NTNU. Vi forstår behovet for å gå raskt videre i arbeidet med en HiST-basert samlokalisering med tanke på tomter mv. Men vi mener det er et klart behov for en ny refleksjonsrunde om HiST sine planer for samlokalisering. Ett overordnet tema kunne være:

Hvilken lokalisering for HiSTs sine virksomheter anno 2006 gavner våre oppdragsgivere, framtidige studiesøkere og studenter og vår faglige utvikling fram mot år 2020 og 2050?

En slik diskusjon kan skje i form av et arbeidsseminar for høgskolestyrets medlemmer og høgskolens ledelse på institusjons- og avdelingsnivå. En må tro at et slikt arbeidsseminar kan avdekke tanker for videre behandling av saken ved høgskolen.

På vegne av
AVDELING FOR LÆRER- OG TOLKEUTDANNING

Arnulf Omdal
dekan